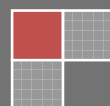

คู่มือการเขียนผลงานวิจัย เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำนำ

การเผยแพร่ในลักษณะการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการนั้น นับว่าเป็นช่องทางที่มีความเป็นรูปธรรมและสามารถดำเนินการได้โดยไม่ยาก เนื่องจากมีวารสารจำนวนมากที่จัดพิมพ์เผยแพร่ผลงานประเภทบทความวิจัยโดยตรง เพราะสถาบันทางการศึกษามีความจำเป็นในการรองรับมาตรฐานทางวิชาการ ทั้งในส่วนของอาจารย์ บุคลากร นิสิต นักศึกษา นอกจากนี้หน่วยงานอื่น ๆ ยังต้องการสนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้ ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดคุณค่าแล้ว ยังเป็นการประกันคุณภาพของหน่วยงานอีกด้วย “วารสารทางวิชาการ” จึงนับเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้นักวิชาการในทุกหน่วยงานได้เสริมบทบาทการเป็นนักวิจัย โดยที่การจัดทำวารสาร ต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกันคือเพื่อเผยแพร่ผลงานของบุคลากรในสังกัด

ดังนั้นการจัดทำวารสารทางวิชาการเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงต้องมีการกำหนดรูปแบบและเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพของวารสารนั้น ๆ เพื่อส่งผลต่อผลงานที่นำมาลงเผยแพร่ และประกันคุณภาพของผลงานทางวิชาการนั้นว่ามีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการต่อไป

สารบัญ

	หน้า
ลักษณะและองค์ประกอบของบทความวิจัย	2
ลักษณะของบทความวิจัย	2
องค์ประกอบบทความวิจัย	3
หลักการเขียนบทความวิจัย	4
การเขียนชื่อบทความวิจัย	4
การเขียนบทคัดย่อ	5
การเขียนบทนำ	5
การเขียนอภิปรายผลการวิจัย	6
การเขียนเอกสารอ้างอิง	6
Work Flow ระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	7
สรุป	9

คู่มือการเขียนผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีพันธกิจหลักที่สำคัญ ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ภายใต้พันธกิจด้านการวิจัยนั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรของสถาบันได้มีการดำเนินการวิจัยค้นหาคำตอบหรือความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ รวมถึงนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการบริการวิชาการแก่สังคม หากนักวิจัยมีได้นำผลการวิจัยที่ได้ไปเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ผลงานวิจัยนั้นก็จะเป็นแค่ผลงานที่ตั้งอยู่บนทิวไร้คุณค่าสูญเสียวเวลาและงบประมาณที่ใช้ในการวิจัย ดังนั้น เพื่อให้ผลงานวิจัยได้ถูกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ากับเวลาและงบประมาณที่เสียไป ชุมชนนักปฏิบัติจึงได้นำองค์ความรู้ที่ได้นั้นไปเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ในวงกว้างต่อไป

การเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย อาจทำได้โดยการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยนั้น ไปสรุปและเขียนเป็นผลงานวิจัย ส่งไปตีพิมพ์เผยแพร่ตามวารสารต่าง ๆ ที่รับตีพิมพ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้จะเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยแล้ว ยังเป็นการเสริมบทบาทสำคัญของนักวิจัยในฐานะที่เป็นนักวิชาการอีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้เพราะบทบาทของการเป็นนักวิชาการนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ในการเผยแพร่องค์ความรู้ให้กว้างขวางออกไป ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีทั้งการพูด และการเขียน เมื่อเห็นถึงความสำคัญของการเขียนผลงานวิจัยดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้ว คำถามที่จะตามมา ก็คือ

1. ผลงานวิจัยคืออะไร แตกต่างจากบทความทางวิชาการอย่างไร
2. ผลงานวิจัย คือ การนำส่วนที่เป็น “บทคัดย่อ” จากรายงานการวิจัยเรื่องนั้น ๆ ไปเผยแพร่ ใช่หรือไม่
3. การเขียนผลงานวิจัย มีขั้นตอนอย่างไร
4. เมื่อเขียนผลงานวิจัยเสร็จแล้ว จะนำไปเผยแพร่ได้อย่างไร และจะไปเผยแพร่ที่ได้บ้าง

การเขียนผลงานวิจัย ก็มีขั้นตอนเหมือนกับการเขียนบทความวิชาการอื่น ๆ กล่าวคือมีขั้นตอนโดยทั่วไปดังต่อไปนี้

เลือกเรื่องและกำหนดหัวข้อเรื่อง

การเลือกเรื่องและกำหนดหัวข้อเรื่องของผลงานวิจัย ต่างจากการเลือกเรื่องและกำหนดหัวข้อเรื่องในการเขียนบทความทางวิชาการอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะเรื่องของผลงานวิจัยนั้นจะมีที่มาจากผลการวิจัย ดังนั้นผู้เขียนผลงานวิจัย จึงอาจเป็นเจ้าของผลงานวิจัยที่ดำเนินการวิจัยจนเสร็จสิ้น และพบประเด็นหรือเรื่องที่นำเสนอใจจะนำมาเขียนเป็นผลงานวิจัยเพื่อเผยแพร่ประเด็นนั้น ๆ ต่อ หรืออาจจะเป็นผู้อ่านผลงานวิจัย และพบประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำมาเขียนเป็นผลงานวิจัยขยายต่อไปก็ได้

รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ ทีฆทรัพย์ ได้แนะนำวิธีการเลือกเรื่องมาเขียนบทความวิจัย ไว้ว่าอาจมี 4 ลักษณะ สรุปได้ว่า

1. เลือกตามความเชี่ยวชาญของผู้เขียน หากเลือกเรื่องในลักษณะนี้ ผู้เขียนบทความจะสามารถเสนอข้อมูลหรือแนวคิดได้อย่างลึกซึ้ง เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ที่สะสมมานาน
2. เลือกตามความสนใจของผู้เขียน เป็นลักษณะของผู้เขียนบทความมือใหม่ที่เริ่มเข้าสู่วิชาชีพได้ไม่นาน จะยังขาดความรู้ความชำนาญเฉพาะเรื่องอย่างลึกซึ้ง แต่มักเป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นใหม่ที่อาจจะแตกต่างจากผู้ที่เคยทำงานในสาขาวิชานั้นๆ มานาน ความเห็นหรือการตรวจสอบทบทวนข้อมูลมักจะนำไปสู่การพัฒนาแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญอาจมองข้ามไป

3. เลือกตามความต้องการของหน่วยงานหรือเป้าหมายเฉพาะ ผู้เขียนบทความในลักษณะนี้มักจะเป็นผู้ที่อยู่ในฐานะจำเป็นต้องเขียนให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานหรือเป้าหมายเฉพาะ ดังนั้น ข้อมูลและความเห็นของผู้เขียนจึงมักอยู่ในวงจำกัดตามนโยบายหรือวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ผู้เขียนจะต้องมีความระมัดระวัง พยายามหาข้อมูลตลอดจนเสนอแนวคิดให้กว้างขวางให้มากที่สุดตามที่เวลาและโอกาสจะอำนวย

4. เลือกตามกระแสความสนใจของสังคม ในบางช่วงเวลาอาจจะเกิดกระแสความสนใจของสังคมในบางเรื่อง อันเนื่องมาจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์บังคับ สิ่งเหล่านี้จะทำให้สังคมเกิดความสนใจ หรือเกิดปัญหาสำคัญที่ต้องรีบแก้ไขหรือปรับสภาพต่างๆ ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเลือกเรื่องที่จะเขียนในลักษณะเช่นนี้จะสามารถชักจูงให้ผู้อ่านสนใจอ่านบทความได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้เทคนิคมากนัก แต่ผู้เขียนต้องพยายามหาข้อมูลให้ถูกต้องและลึกซึ้งภายในระยะเวลาสั้น และต้องลงมือเขียนทันที ข้อจำกัดหลักของการเลือกเรื่องลักษณะนี้ คือ ข้อมูลและความเห็นที่ผู้เขียนอาจไม่มีเวลารวบรวม ใคร่ครวญให้รอบคอบได้ ผู้ที่เลือกเขียนเรื่องในลักษณะนี้ ควรมีความรู้รอบตัวอย่างกว้างขวาง มีความสามารถในการจับประเด็นและกระแสความสนใจของสังคมได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนมีจินตนาการและความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลให้กลมกลืนได้โดยง่าย มักมีคำถามอยู่เสมอว่า จะเลือกเรื่องให้กว้างหรือแคบเท่าใดจึงจะเหมาะสม โดยทั่วไปบทความที่ดีจะมีประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียว ดังนั้นการเลือกประเด็นที่กว้างขวางหรือแคบ จึงมีผลต่อการวางโครงเรื่องและการนำเสนอด้วย บทความทั่วไปมักจะไม่มีความยาวในการเสนอประมาณ 8 – 15 หน้ากระดาษขนาด A4 บทความที่นำเสนอสั้นเกินไป มักให้ข้อมูลและความเห็นได้ไม่ลึกซึ้ง แต่ถ้าความยาวเกินไปมักเยิ่นเย้อ นอกจากนั้นผู้เขียนบทความจะต้องมีวิธีการนำเสนอเรื่องให้ชวนติดตามด้วย ทั้งนี้เพราะการเขียนผลงานวิจัยนั้นจะเป็นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริงเป็นจัง และมีเนื้อหาที่ต้องทำให้ผู้อ่านต้องใคร่ครวญตามอยู่เกือบทุกถ้อยคำ หากผู้เขียนบทความไม่มีลีลาในการเขียนให้ชวนติดตามอ่าน ผู้อ่านอาจจะเบื่อในการอ่านก็ได้ อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนเห็นว่า การเลือกเรื่องในการเขียนผลงานวิจัยที่ดีนั้น ต้องมาจากงานวิจัยที่ดีมีคุณภาพ เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือต่อยอดจากองค์ความรู้เดิม คำว่า “งานวิจัยที่ดีมีคุณภาพ” มีความหมายถึงตั้งแต่ ชื่อเรื่อง หลักการ เหตุผล การวางแผนการวิจัย การวิเคราะห์ผลและสรุปผล ตลอดจนอุปกรณ์หรือเครื่องมือวัดต้องมีความแม่นยำและเที่ยงตรง ส่วนการตั้งชื่อบทความ ซึ่งนับว่ามีความสำคัญเช่นกัน เพราะชื่อของบทความจะเป็นสิ่งที่จูงใจขั้นต้นที่จะทำให้ผู้อ่านสนใจอ่านบทความที่เขียน ดังนั้น จึงต้องพยายามตั้งชื่อให้เหมาะสมและสะดุดตา แต่ต้องให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทความนั้นด้วย

ลักษณะและองค์ประกอบของบทความวิจัย

เนื่องจากบทความแบ่งออกเป็นหลายประเภท ดังนั้นในการจัดทำบทความวิจัยให้ถูกต้องจึงควรศึกษา ลักษณะของบทความวิจัย ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยได้ระบุลักษณะและองค์ประกอบของบทความวิจัย เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาและนำไปใช้

1. ลักษณะของบทความวิจัย

บทความวิจัยเป็นรูปแบบของความเรียงที่นำเอาองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัย หรือจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามาเขียน การเขียนบทความวิจัยจึงเป็นส่วนสำคัญ โดยเฉพาะการเขียนในเชิงวิชาการ ลักษณะของบทความวิจัย เพื่อเป็นแนวทางของการไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสม สรุปได้ดังนี้

บทความวิจัย เป็นเอกสารทางวิชาการประเภทเดียวกับรายงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์แต่จะมีคุณลักษณะต่างจากรายงานวิจัย 3 ประการ คือ 1) ความยาวมีจำนวนน้อยกว่ารายงานการวิจัย ทั้งนี้เป็นไปตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่จัดทำวารสารแต่ละฉบับ ซึ่งจะระบุจำนวนหน้าบทความวิจัยไว้ โดยบทความวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอในวารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ หรือการประชุมสัมมนา 2) ต้องมีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ และ 3) ต้องผ่านการตรวจสอบเนื้อหา สาร และรูปแบบการจัดพิมพ์ตามเกณฑ์มาตรฐานของวารสาร หรือคณะกรรมการในการบรรณาธิการ (นงลักษณ์ วิรัชชัย และ สุวิมล ว่องวานิช. 2550 : [ออนไลน์])

บทความวิจัย เป็นการประมวลสรุปกระบวนการวิจัย ในผลการวิจัยนั้นให้มีความกระชับและสั้นสำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการหรือในวารสารวิชาการ โดยรูปแบบการนำเสนอ นั้น แบ่งได้ตามรูปแบบการนำเสนอ กล่าวคือ ถ้าเป็นรูปแบบการเขียน ก็จะอยู่ในลักษณะของบทความ เอกสารทางวิชาการ ถ้าเป็นรูปแบบการพูด ได้แก่ รูปแบบการบรรยาย การอภิปราย การเสวนาเวทีโต๊ะกลม เป็นต้น (ชุตินา สัจจพันธ์. มปป. : [ออนไลน์].)

จากความหมายดังกล่าว จะเห็นได้ว่า บทความวิจัยเป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจากรายงานวิจัยมาประมวลในรูปแบบที่สามารถนำเสนอให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วในประเด็นต่าง ๆ ของการวิจัย เช่น ปัญหาวิจัย วิธีการที่นักวิจัยดำเนินการวิจัย สิ่งที่ค้นพบและความหมายของข้อค้นพบ ดังนั้นการเขียนบทความวิจัย จึงมีความแตกต่างจากรายงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ ตรงที่บทความวิจัยจะเน้นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยนำเสนอความรู้ใหม่และความถูกต้องของวิธีการค้นคว้าและรูปแบบแผนการวิจัยที่นำมาใช้ ส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงซึ่งได้แก่กระบวนการที่อยู่ในจินตนาการและการพัฒนาเพื่อกำหนดปัญหารวมทั้งสมมุติฐานก็มักจะไม่นำเสนอไว้ (สมบัติ ทิฆมทรัพย์. 2550 : [ออนไลน์]) การเขียนบทความวิจัยจึงควรเขียนในทำนองเดียวกัน บทความวิชาการคือจะต้องเขียนตามองค์ประกอบของบทความวิจัย ที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ตลอดจนตามมีความเกี่ยวข้องกับเป็นขั้นตอน ข้อมูลต้องมีความน่าเชื่อถือ ในส่วนที่เป็นความคิดเห็นก็ต้องนำเสนอตามเหตุผล และอิงหลักการทางวิชาการด้วย

2. องค์ประกอบบทความวิจัย

ในการจัดทำบทความวิจัย ควรจัดทำโดยคำนึงถึงองค์ประกอบทั่วไปดังนี้

2.1 ชื่อเรื่อง (Title) ซึ่งเป็นชื่อที่มาจากชื่องานวิจัย ควรเขียนให้กระชับ และแสดงสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยย่อ ได้แก่ ตัวอย่าง จุดประสงค์ และวิธีการวิจัย ไว้ในชื่อบทความ โดยมีคำสำคัญหรือคำดัชนีเพื่อสืบค้น และไม่ควรรู้คำพุ่มเฟือย และคำย่อที่ไม่เป็นสาระ ทั้งนี้ให้แสดงคำสำคัญจากชื่อเรื่องไว้ในท้ายบทความย่อ โดยมากจะกำหนดไว้ตามเกณฑ์ของวารสารแต่ละชื่อวารสาร โดยทั่วไปจะกำหนดไว้ 3-5 คำ

2.2 บทคัดย่อ (Abstract) เป็นการเขียนสรุปการทำวิจัยทั้งหมด โดยจะต้องเขียนอย่างสรุปกระชับ และได้ใจความ โดยมีองค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ ที่มาของงานวิจัย จุดประสงค์หลัก ตัวแปร วิธีดำเนินการวิจัยอย่างย่อ ผลการวิจัย/ทดลองหลัก และข้อสรุปหลัก

2.3 บทนำ (Introduction) เป็นการเสนอปัญหาและการกำหนดขอบเขตของปัญหาและวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงปัญหาการวิจัย โดยอาจยกสถานการณ์มาประกอบและบอกเหตุผลว่าทำไมปัญหานี้จึงต้องนำมาแก้ไข และงานวิจัยนี้จะช่วยให้เกิดประโยชน์อะไรได้ ในส่วนนี้อาจรวมวัตถุประสงค์ หรือแยกการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยไว้เป็นอีกส่วน แล้วแต่รูปแบบของแต่ละวารสารจะกำหนด

2.4 วิธีดำเนินการ (Methodology) เป็นการเขียนเพื่อให้ทราบว่าคุณสมบัติของงานวิจัยนี้ถูกรวบรวมหรือถูกสร้างขึ้นได้อย่างไร โดยนำข้อมูลที่อยู่ในขอบเขตการวิจัย เช่น ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา ระยะเวลา กรอบแนวคิด เครื่องมือ รวมทั้งกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ผู้อ่านทราบและมั่นใจว่าเป็นวิธีการที่ทำได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับปัญหาวิจัยนั้น ๆ

2.5 สรุปผลการวิจัย (Results and Conclusion) เป็นการเขียนเพื่อแสดงผลที่ได้จากการทำวิจัย และถอดความหมายจากผลการทดลองหรือข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ ผลการวิจัยนี้อาจนำเสนอด้วยรูปแบบที่ง่ายต่อความเข้าใจ เช่น นำเสนอในรูปตาราง แผนสถิติ แผนภาพ หรือคำบรรยายที่ชัดเจนตามวัตถุประสงค์การวิจัย

2.6 การอภิปรายผล (Discussion) เป็นการให้คำวิจารณ์ แนะนำ และอภิปรายผลของการวิจัยที่เกิดขึ้นว่าเป็นเพราะเหตุใด เป็นการอธิบายสาเหตุการเกิดผล การเปรียบเทียบผลกับข้อมูล หรือข้อสรุปที่ได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม หรือข้อมูลของงานวิจัยของผู้อื่นที่มีการรายงานไว้แล้วมาสนับสนุน รวมทั้งตอบสมมุติฐานในกรณีที่กำหนดไว้ว่าเป็นไปหรือไม่เป็นไปเพราะเหตุผลใด ทั้งนี้ อาจนำข้อสังเกตหรือข้อค้นพบที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินงานวิจัยมาใช้เป็นเหตุผลประกอบการอภิปรายผลได้

2.7 ข้อเสนอแนะ (Recommendation) เป็นการนำเสนอว่าผลจากการวิจัยนั้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์จริงได้อย่างสมเหตุสมผล และมีแนวโน้มว่าจะเป็นไปได้ โดยยกแนวทางในการนำไปพิสูจน์ในครั้งต่อไป โดยทั่วไป การเขียนข้อเสนอแนะ จะเขียนเป็น 2 แนวทาง คือ

2.7.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ เป็นการนำไปปรับปรุงกระบวนการทำซ้ำ โดยขจัดปัญหาและอุปสรรคและเพิ่มแนวทางเพื่อความสมบูรณ์

2.7.2 ข้อเสนอแนะที่สืบเนื่องจากผลวิจัย เพื่อเป็นการพัฒนาต่อเนื่องให้ได้องค์ความรู้เพิ่มเติมจากการพิสูจน์ตามข้อเสนอที่มีผลกระทบต่องานวิจัย

2.8 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการแสดงรายการหลักฐานต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบการเขียนบทความ ส่วนใหญ่ที่ใช้มี 2 ระบบ ได้แก่

-ระบบนาม-ปี ซึ่งนิยมใช้ทางสังคมศาสตร์

-ระบบตัวเลขลำดับ นิยมใช้ทางวิทยาศาสตร์

ซึ่งการใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบใด ให้ยึดถือตามเกณฑ์ของแต่ละวารสารกำหนด

หลักการเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัยเพื่อให้ถูกต้องและสมบูรณ์จากลักษณะของบทความวิชาการเพื่อการเผยแพร่ โดยเฉพาะในสิ่งพิมพ์นั้น มีข้อเสนอแนะในการเขียนและปัญหาที่พบ ส่วนใหญ่ปัญหาในการเขียน ได้แก่ ชื่อบทความ บทคัดย่อ บทนำ และการอภิปรายผล ดังนี้

1. การเขียนชื่อบทความวิจัย

โดยทั่วไปบทความวิจัยเป็นการเขียนข้อค้นพบโดยใช้งานวิจัย/วิทยานิพนธ์เป็นฐาน การเขียนชื่อบทความจึงไม่จำเป็นต้องชื่อเหมือนงานวิจัย แต่ต้องแสดงสิ่งสำคัญที่ต้องการศึกษาโดยย่อ ดังนั้นการเขียนชื่อบทความจึงควรคำนึงถึงหลักในการเขียน ดังนี้

1.1 ชื่อเรื่องควรเป็นนามวลี ไม่ใช่คำที่แสดงเป็นประธานหรือกริยาด้านประโยค และควรมีจำนวนคำที่ระหว่าง 5-20 คำ

1.2 ชื่อเรื่องไม่ควรยาวเกินไป อธิบายงานวิจัยอย่างย่อที่สุด

1.3 ควรระบุคำสำคัญ (Keyword) และไม่ควรใช้คำศัพท์ เทคนิค หรือคำฟุ่มเฟือยมากเกินไป สำหรับการเขียนชื่อภาษาอังกฤษก็ให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับชื่อภาษาไทย และต้องระวังการใช้คำศัพท์เฉพาะให้ถูกต้องตามความนิยมของภาษา และบริบทของการนำมาใช้ในเชิงวิชาการด้วย

2. การเขียนบทคัดย่อ

บทคัดย่อเป็นข้อความสรุปผลงานที่ทำอย่างรัดกุม ควรเป็นส่วนที่เขียนขึ้นหลังจากเขียนบทความเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยมีข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้อ่านว่าควรอ่านบทความทั้งฉบับหรือไม่ หลักในการเขียนบทคัดย่อ จึงควรคำนึงถึงส่วนประกอบ และวิธีการเขียน ดังนี้

2.1 องค์ประกอบในบทคัดย่อ ควรประกอบด้วยส่วนนำ จุดประสงค์ วัตถุประสงค์ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการ ผลการศึกษา และสรุป โดยเรียบเรียงการเขียนแบบร้อยแก้ว ติดต่อกันไป อย่างย่อ กระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย ได้ใจความ

2.2 เขียนบอกเฉพาะ แรงจูงใจ ปัญหาหลัก วัตถุประสงค์ ระเบียบวิธีวิจัย วิธีดำเนินการข้อค้นพบ ปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์และ/หรือสมมุติฐาน โดยไม่ต้องบอกค่าสถิติที่ได้

2.3 ไม่ควรเขียนรายละเอียดข้อมูลทั่วไป/กลุ่มตัวอย่าง และไม่ต้องอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ และไม่ควรเขียนผลการวิจัยเป็นข้อ ๆ

2.4 ควรมีความยาวประมาณ 100-300 คำ และระบุคำสำคัญ 1-3 คำ (หรือตามแต่วารสารนั้น ๆ จะกำหนด)

2.5 อาจเขียนเป็น 1 ย่อหน้า หรือ 2 ย่อหน้า โดยอาจแสดงออกเป็น ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยแรงจูงใจ ปัญหา วัตถุประสงค์ วิธีวิจัย และส่วนที่ 2 ประกอบด้วย ข้อค้นพบเพื่อตอบวัตถุประสงค์หรือสมมุติฐาน (ถ้ามี)

อนึ่ง ในการเขียนบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเหมาะสม อาจใช้วิธีการศึกษาจากวารสารต่าง ๆ ในประเด็นการศึกษารูปแบบเดียวกันหรือใกล้เคียง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทาง และเป็นตัวแบบในการเขียนได้เช่นกัน

3. การเขียนบทนำ

การเขียนบทนำ เป็นการเสนอความรู้พื้นฐานและงานวิจัยที่เคยมีผู้อื่นทำไว้แล้วอย่างย่อ โดยมีหลักฐานอ้างอิง โดยการเขียนบทนำที่ดีควรเขียนอย่างกระชับ โดยมีแนวทางการเขียนตามลักษณะการเขียนที่ดี ดังนี้ (สุนันทา จริยาเลิศศักดิ์. [ออนไลน์] : 2555)

3.1 ควรเสนอลักษณะและความเป็นมารวมทั้งขอบเขตของปัญหาที่นำมาศึกษาให้ชัดเจน

3.2 มีการทบทวนเอกสารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ความก้าวหน้า และคำถามใดที่ยังไม่มีการศึกษาหาคำตอบ ซึ่งจะสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในบทความนั้น ๆ

3.3 ระบุวิธีการที่จะศึกษาวิจัย

3.4 มีความยาวประมาณ 2-3 ย่อหน้า ข้อความควรมีความกระชับ ชัดเจน ไม่จำเป็น ต้องมีรายละเอียดที่ไม่จำเป็นหรือยาวเกินความต้องการ

3.5 การเขียนต้องมีการแสดงหลักฐานอ้างอิงแทรกไว้ในเนื้อหา โดยอาจเป็นแนวคิดจากนักวิชาการ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. การเขียนอภิปรายผลการวิจัย

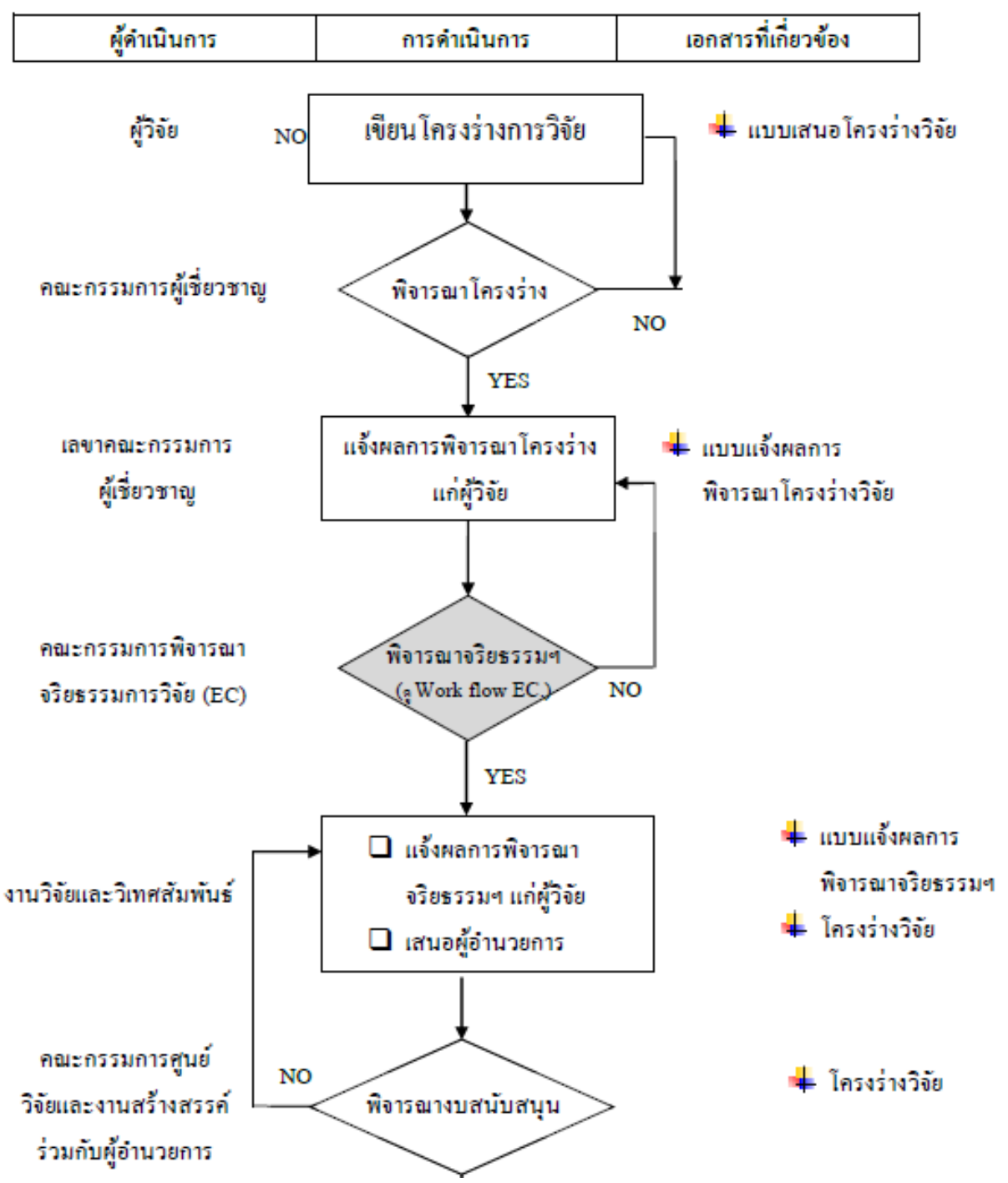
จุดประสงค์ในการเขียนคือเพื่อให้คำวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นอธิบายผลการวิจัยที่เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเน้นการอธิบายสาเหตุการเกิดผลของการค้นพบ การเปรียบเทียบผลของข้อมูลหรือข้อสรุปจากการทบทวนวรรณกรรม ในกรณีที่ไม่ตรงกับทฤษฎีหรือไม่เป็นที่น่าพอใจ อาจอ้างถึงผลการวิจัยที่เคยมีผู้ทำไว้แล้ว เพื่อนำมาสนับสนุนผลการทดลอง ข้อสันนิษฐานหรือข้อสรุป เพื่อเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือ โดยมีข้อสรุปว่าผลที่ได้จากการวิจัยสามารถประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์จริงได้อย่างเป็นเหตุผล การเขียนอภิปรายผล เช่นเดียวกับการเขียนบทนำ คือ ควรกระชับ อ่านง่าย และได้ใจความสำคัญ ตามประเด็นของวัตถุประสงค์ และข้อค้นพบจากหลักฐานอ้างอิงประกอบ

5. การเขียนเอกสารอ้างอิง

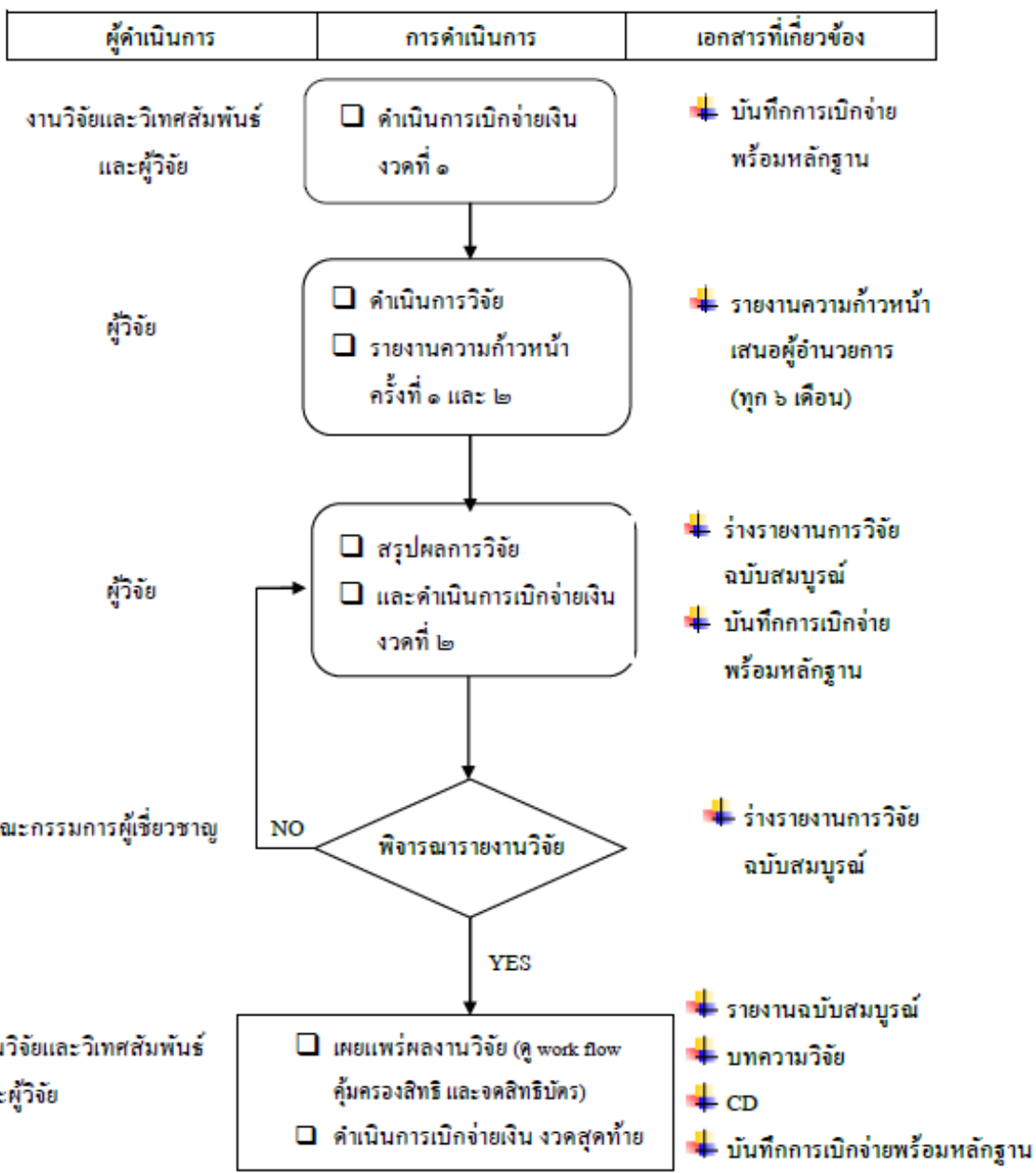
ในการเขียนบทความวิจัย ซึ่งเป็นเอกสารทางวิชาการ การเขียนหลักฐาน การอ้างอิงจากเอกสารทุกแห่งที่ปรากฏในบทความ เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องแสดงในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ โดยผู้เขียนบทความควรตรวจสอบรูปแบบการเขียนรายการอ้างอิงให้ถูกต้อง ตามประเภทการอ้างอิง รูปแบบการอ้างอิง ตามที่วารสารนั้นกำหนดรูปแบบไว้ และถูกต้องตามระบบการอ้างอิงของวารสารนั้น ๆ โดยทั่วไปวารสารแต่ละชื่อเรื่องจะระบุรูปแบบและระบบการอ้างอิง ดังนั้นผู้ที่เขียนบทความวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ควรปรับรูปแบบให้เป็นรูปแบบตามที่วารสารนั้นๆ กำหนดด้วย

นอกเหนือจากประเด็นสำคัญในการเขียนที่เป็นปัญหา ส่วนอื่นๆ ในองค์ประกอบของการเขียนก็มีความสำคัญเช่นกัน ดังนั้น ผู้ที่เขียนบทความวิจัยควรทำความเข้าใจประเด็นปัญหา และศึกษาเกณฑ์และข้อกำหนดของวารสารนั้น ๆ ด้วย

Work Flow ระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

Work Flow ระบบและกลไกการส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (ต่อ)

สรุป

การเขียนบทความวิจัยไม่ได้เป็นงานที่ยากและลำบากเกินกว่าที่นักวิชาการหรือนักวิจัยจะทำได้ แต่เนื่องจากเน้นต้องการเผยแพร่ในลักษณะที่เป็นผลงานวิชาการ จึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามรูปแบบและฝึกฝนการเขียนเพื่อนำเสนอผลงาน และควรให้ความร่วมมือกับกองบรรณาธิการในการพัฒนา ปรับปรุงบทความวิจัยให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ทั้งนี้จะต้องระลึกไว้ด้วยว่าการจัดทำผลงานวิชาการที่ดีมีคุณภาพ ผู้นำเสนอต้องมีความตั้งใจจริงในการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ให้มากที่สุด โดยไม่บิดเบือนข้อมูล วิเคราะห์เพื่อผลประโยชน์ส่วนตนหรือหมู่คณะ หรือการเอาผลงานผู้อื่นมาเป็นงานของตน ซึ่งเป็นการผิดจรรยาบรรณของนักวิชาการ การนำเสนอบทความวิจัยซึ่งเป็นผลจากการศึกษาค้นคว้าและนำมาเผยแพร่ จึงควรมุ่งเน้นประโยชน์ทางวิชาการและการพัฒนาสังคมเป็นประเด็นสำคัญ ผู้จัดทำได้นำแนวคิดในการเขียนบทความวิจัยตามที่ได้เรียบเรียงมานำเสนอนั้น จะเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ครู-อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ในสถาบันการศึกษา และผู้สนใจในหน่วยงานต่าง ๆ ที่ต้องการเผยแพร่ผลงานวิจัย เพื่อให้เกิดผลงานที่มีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษานักวิชาการของไทยต่อไป